

12. Que en la redacció de l'articulat de la llei li estableixin les penyores i restants penalitats pels infractors amb la severitat que correspon a tot aquell qui tempta contra la salut pública.

13. Que en el referent a la reglamentació de les altres professions afins hom ha de sol·licitar l'opinió de les associacions gremials respectives.

14. En l'acumulació de càrrecs públics o professionals permanents que representin una retribució mensual superior a vuit-cents pesos, s'inhabilitarà el metge en l'exercici de la seva professió.

15. Els kinesiólegs i els infermers són en tots els casos auxiliars del metge; tenen, per tant, de realitzar el seu treball, sota les seves immediates direcció i vigilància, han de tenir el títol d'idoneïtat expès per les Facultats de medicina o Instituts competents i autoritzas".

ELS METGES ESPECIALISTES A AUSTRIA

La "Unió d'Especialistes Mèdics d'Àustria" ha compilat recentment una llista de regles per tal de definir les condicions que autoritzen que un metge pugui demanar el títol que li dona dret a l'exercici d'una especialitat determinada.

Així un doctor en medicina ha de treballar durant un cert període de temps en alguna clínica pública que ensenyi l'especialitat a la qual vulgui dedicar-se. Com a norma, les especialitats quirúrgiques, o sigui la cirurgia pròpiament dita de les malalties dels ulls, orelles, nas i gola, ginecologia i obstetrícia, urologia i ortopedia necessiten cinc anys d'estudi, per tres graduats, que han de fer-se com assistent a la visita del professor o com ajudant en una clínica pública. Dos d'aquests cinc anys han de passar-se en altres departaments que tinguin una estreta relació amb l'especialitat escollida. Per a les especialitats no quirúrgiques són suficients tres anys de pràctica en la mateixa especialitat i un any en una branca afiliada, per exemple, patologia, neurologia, laboratori o altres semblants. En tots els casos el que desitja ésser especialista ha de passar quatre (o cinc) anys

com a practicant oficial i és deslliurat en aquest termini de l'exercici particular. Si un institut o un hospital preté ésser reconegut com a escola d'especialistes ha de tenir, quant menys, deu llits destinats a l'especialitat que es tracta. Els sanatoris i les cases de convalescència no poden ésser destinats a aquesta tasca.

Després d'haver vist els terminis marcats en les institucions legalment reconegudes, el metge pot demanar a la societat d'especialistes la seva admissió com especialista degudament autoritzat. Hom ha de tenir en compte que les societats d'especialistes són corporacions privades; cap metge austríac pot aplicar-se a si mateix el títol d'especialista i sols l'afiliació a la societat corresponent li dona el dret de nomenar-se "fach-arzt", que vol dir que el tenedor del títol restringeix les seves activitats a una branca determinada de la medicina.

En la pràctica, per arranjamant amb totes les *kranken-kassen*, les societats de beneficència i les clíniques que mai no poden acceptar especialistes qualificats, les societats d'especialistes han pres volada. Tant, que el monopoli que tenen llurs membres ha estat objecte d'oposició en alguns cercles, i a les províncies hi ha altres societats mèdiques que pretenen tenir poders propis per tal d'atorgar els títols d'especialistes. Un altre objecte que es fa, és que les noves disposicions que estipulen l'exercici retribuït com a prèvia condició del títol d'especialista, són perjudicials a qualsevol aspirant que sigui jueu. Actualment cap estudiant o metge que sigui jueu pot ocupar en un hospital públic un càrrec retribuït. Això vol dir que dintre de poc cap metge d'aquesta raça podrà aspirar a ésser admès en una societat d'especialistes. Hom espera que aquestes severes condicions siguin esmenades. A hores d'ara hi ha a Viena uns 4.000 metges, dels quals un 30 per cent són de fe jueva, i altres 3.500 a les províncies, amb un percentatge d'un 5 per cent de jueus. A Viena existeixen uns 1.250 especialistes (fach-arzts), dels quals n'hi ha un 35 per cent de jueus, i només 300 especialistes a les províncies gairebé tots no jueus.